

**“МОРИЯ” – СЛУЖЕНИЕ
НА БОЖИЯ ПРОРОЧЕСКИ ДУХ**

РЕКАТА НА ЖИВОТА

СТЕФАН ГЛАВЧЕВ

Книгата е дар от Исус!

www.moriah-servant.org

СЪДЪРЖАНИЕ

Към сърцето ти	3
1. Няколко необходими думи за Времето	8
2. Видението с тайните на Божието Време	14
3. Видението с Новоначалието и Безкрая	23
4. Виденията със съдбоносните периоди в Реката на Живота	29

КЪМ СЪРЦЕТО ТИ

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Преди да напиша каквото и да е изречение от тази пророческа книга, аз искам да благодаря на моя Господ Исус Христос и да отдам всичката Слава за нейното написване на Него. Казвам това, защото нося запечатани всичките видения в сърцето си, а реализирането им върху белия лист е само едно благодатно усилие на ума и тялото.

Както непременно си разбрал от пророческите книги, написани през тази последна година, Господ въздигна слугата Си не просто високо, но твърде високо. И от това най-високо място за мен не оставаше нищо друго, освен да свидетелствам за Него с всичкото Божие благоволение, което е преизпълнило сърцето ми.

Още при приключването на книгата за **“Портите на Правдата”** аз усетих, че страхът на дявола вече се е превърнал в един безпределен ужас. Това, разбира се, аз отдадох на чудесните видения, с които Господ Исус ни запечата като род на Елиаким, и като Порти на Божията Правда. В крайна сметка срещу Небесните Порти дяволът щеше да надигне портите на ада, както и се случи. Но можех ли да предполагам, че преминал с Исус през Портите в Неговия Град, аз щях да остана там достатъчно дълго? Можех ли дори да дръзна да помечтая, че Той ще ми покаже най-удивителната реалност от Небесния Ерусалим? Разбира се, че не! Защото всичко от моя Господ аз получавах и продължавам да получавам с вяра. А вярата, освен всичко друго, е и пълно доверие в Него. Доверие, че Той може да ми даде несравнимо повече, отколкото бих мечтал или поискал от Него. Така тази удивителна реалност, за която ти говоря, стана явна за сърцето ми.

Аз видях Реката на Живота!

Видях чистите й води, подобни на кристал, които течаха по улицата на Небесния Град, като изпълваха сърцата на Небесните жители с радост и неизразим възторг. И в мига, когато зърнах Реката, аз вече знаех в дълбочините на духа си, че тя е свързана с най-святите тайни на Божието

Царство. Тайни, които Исус ще разкрие на всички ни в страниците на тази пророческа книга.

С голямо удовлетворение ще ти споделя, че моят Господ в други видения от по-ранни книги ми беше давал не просто да гледам Реката на Живота, но да натопя нозете си в нея и да напълня сърцето си с благодатните ѝ води. Но сега, при последното ми въздигане в Небесния Ерусалим, погледът ми към Реката беше изцяло променен. Не по детски любопитен или младежки дръзновен, но по-скоро възмъжал и всячески проникателен. Скритата Манна, която продължаваше мощно да просветлява сърцето ми, ме накара да мисля за Божията Река по един нов и мъдър начин. И понеже Исус ме беше оставил пред брега ѝ, за да я наблюдавам и съзерцавам, аз съвсем скоро се усетих завладян от мисли, каквито никога не бяха се раждали в сърцето ми. Именно те ме накараха да попитам моя Спасител:

“Исусе! Тази Река на Живота не е ли свързана по изключителен начин с Божието Време? Самата Река не е ли Времето на Бога, което тече сред улицата на Небесния Ерусалим? Защото Живот би имало само там, където Отец е дал Време той да бъде живян...”

В отговор на въпросите ми Господ се усмихна и на Свой ред ме попита, казвайки:

“А как ти гледаш на времето? И изобщо как човеците регистрират времето, което им е дадено да изживеят? Не казват ли всички, че времето тече и изтича? И не се ли казва за човека, миг преди смъртта му, че времето му е изтекло? Чудно ли ти е тогава, че Времето на Бога е именно Реката на Живота? Но ти сега продължи да гледаш Божията Река! И нека Скритата Ми Манна продължи мощно да преобразява ума и сърцето ти...”

Отново гледах към кристалните води, а Святият Дух започна да ми потвърждава, че тази Река беше най-съдбоносната реалност в живота ми. Тя беше причината да положа живота си за Бога и да получа Неговия Живот. Тя беше смисълът, че Господ ме е направил благодатен извор за Царството Си. Тя беше отговорът, че Божият слуга на земята се отказа да живее в собственото си човешко време, но приклони сърцето си, за да

живее в Божието Време. Самите мисли на Духа ме изпълниха с такава радост, че от устните ми се изтръгна възклицание:

“О, Господи мой! Да изрека ли неизреченото в мен? Да изповядам ли пред Тебе, че води от тази Река непременно са текли в сърцето ми?”

“Не просто го изповядай, слуго Мой! Но знай от Мене, че завинаги си свързан с Реката на Живота, а и тя с тебе! Защото през изминалите години ти напълно се покори на Божието Време, като се отказа да изживееш живота си с всякакво друго време. В това отношение всички човеци на земята правят съдбоносния си избор как да изживеят живота си и да употребят даденото им време. А тук, в Небесния Ерусалим, попадат само тези, които са били Божието Време на земята, за да бъдат Божието Време на небесата. И като гледаш на възторга, който Реката на Живота предизвиква в Небесните жители, знай, че всеки от тях вижда в Реката живяното си време за Бога, и се радва с преславна радост на неизживяното, което предстои. В това отношение Реката на Живота е твърде дълга и могъща. И най-вече – свършено неизследима. А колко от вас имат Мъдростта на Отца Ми, за да разсъждават за Времето именно като за Река?”

Последният въпрос на моя Господ за дълго ме остави безмълвен. И наистина, братко мой, колко от нас видяха Времето като Река? Колко от нас проумяха, че най-съдбоносният ни избор е свързан с това как да изживеем живота си? Вън от Бога и Живота Му, или вътре в Бога и Живота Му? Вън от Неговата Река или вътре в нея? Не разбираме ли, че всеки наш ден, вън от Реката, е равносилен на подарък, който сме дали на света, на дявола, и на смъртта и ада? Ще разпилеем ли най-скъпоценния кредит на съществуването си или ще го посветим на Исус? Ще живеем ли земното си време, когато от Сион Господ ни вика, за да се потопим в Неговото Време?

Всички тези мисли бяха Небесна Светлина в сърцето ми, която се превръщаше в нов изгрев, и в ново начало. А самата вяра, че принадлежа на Реката на Живота, и един мъничък поток в нея ми принадлежи, ме накара да кажа на моя Господ:

“Исусе! Аз наистина съм твърде много развълнуван от Реката на Живота. И като зная от Тебе, че в нея са заключени тайните на Божието Време и самата Вечност, от цялото си сърце Те моля да ми я разкриеш в Дух на Мъдрост и откровение. Защото едва ли бих стоял с Тебе да я съзерцавам, ако Ти умишлено не доведе слугата Си до нея...”

Слушайки думите ми, Исус се разсмя сърдечно. А след това със съкровен Глас ми проговори, като казваше:

“Ако твоят Господ ти даде да преминеш през дванадесетте Порти на Небесния Ерусалим, и самите ангели на Портите да те засвидетелстват като приносител на Ключа на Давид и Скритата Манна, то голямо нещо ли ще е за Мене да ти разкрия Реката на Живота? Не разбираш ли, че ти стигна до най-високия връх на пророческото си призвание и избиране от Господа?

И ако в последните четирнадесет години беше неуморен да вършиш Волята Ми и да изявяваш Сърцето Ми, то да утая ли от тебе главната причина, която те направи плодоносен и благодатен? Да утая ли от слугата Си, че Реката на Живота е Божието Време, в което Благодатният и Свят Отец събира съдбите на всичките Си осветени създания? Да утая ли от слугата Си Небесната Истина, че се превърна в мощен поток от Реката, който в скончанието на света напои жадните сърца, и издири Сионовите пленници?

Не, слуго Мой! Господ твоят Бог няма нищо да утаи от пророка Си! Но като го потопи изцяло в Реката на Живота, ще му изяви тайни, замълчани от утробата на Сътворението! И сега чрез тази Свята пророческа книга ще призова всичките Божи чедра! И на Църквата Си ще възвестя, казвайки:

Невясто Моя, на която съм дал да бъде родът на Елиаким и да познава Портите на Града Ми! Последвай Ме във виденията, които ще разкрия на слугата Си! За да се потопиш изцяло в Реката на Живота, и да се намериш Свята и благоуханна в Божието Време! Защото който се намери в Божието Време, и той сам ще бъде намерен от Времето в мига на грабването! И който плува в Реката на Живота, посветил се на Божието Време на земята, той ще се яви

в Славата на Небесния Ерусалим, за да се възрадва в Божието Време на небесата! А Реката на Живота вече бърза към края си на земята! И другите времена, дадени като реки на стария свят, вече бързат да се пресушат!

Блажени и Свети човеците, които се отрекат от своето си време, за да живеят за Божието! Те непременно ще бъдат потопени в Реката на Живота и потвърдени в Дух на Светост като поколение на вечно живите!

Аз, Алфата и Омегата, Началото и Краят, Първият и Последният, все още говоря и не млъквам!”

1. Няколко необходими думи за времето

Братко мой! Верни ми приятелю!

Аз не бързам веднага да те въведа в Святите видения, свързани с Реката на Живота, просто защото ще е нужна известна подготовка за ума на читателя. Нека започна с това, че като понятие времето е твърде дълбоко и пространно. Човек не може да не бъде развълнуван, когато потоци ума си в осмислянето на времето, понеже от него е изпълнено цялото му битие. И тъй като в материалния свят времето е твърде важна величина, то е напълно естествено ние да го забелязваме в различната му продължителност. Започвайки от секундата ще стигнем до минута. Минутите ще се превърнат в час. Часовете в ден. Дните в седмица. Седмиците в месец. Месеците в година. А годините във век. Тук някъде трябва да спрем, защото измерването на времето започва да излиза вън от границите на реалния ни физически живот. Както и да гледаме на времето – видно е, че то служи за отмерването на разстоянието между две или повече събития, наредени в някаква последователност. Часовникът ще ни послужи за дребните разстояния между събитията, каквито са секундите, минутите и часовете. А когато разстоянията между събитията станат огромни – ще използваме календар, който отброява месеците. Но аз нека сега да ти кажа, че човешкият род на планетата Земя може да се ползва от физическото време, което протича само в границите на Слънчевата система. Вън от тези граници времето започва да борави с продължителност, за каквато човешкият опит няма база за сравнение, нито може ефективно да я наблюдава. Имам на предвид това, че в Слънчевата система Земята обикаля около Слънцето, като една обиколка е равна на една земна година. Същевременно нашата планета се върти и около оста си, като едно завъртане е равно на един ден.

Можем ли тогава да си представим за колко време Слънцето прави една обиколка около нашата галактика, известна с името Млечен Път?

Учените са изчислили, че това са 220 милиона години!

А ще имаме ли очите на онзи наблюдател, който проследява и определя пътя на нашата галактика във Вселената? Пак те, учените, са

стигнали да узнаят само скоростта на галактиката ни, която е 590 километра в секунда, както и диаметърът ѝ, който е 100 хиляди светлинни години. Но кой от нас би си поживял 220 милиона години, та съвсем справедливо да потвърди, че е станал свидетел на една цяла галактическа година? Зная, че някой заклет привърженик на астрофизиката би се похвалил с постиженията на съвременната астрономия и космология. И дори би предоставил за довод снимки на далечни звезди и галактики, като някакво голямо постижение за науката. Но какво постижение може да са фотографии на галактики, чиято светлина е пътувала милиони или милиарди години, за да бъде уловена от призмата на космическия телескоп? Ние ще ги видим такива, каквито са изглеждали преди един милион или милиард години, а не в последното им състояние във времето. То прилича на това приятел да ми изпрати снимка на бебето си, която да пътува до адреса ми петдесет години. И когато аз му отговоря с писмо "Честита ти рождба!", то писмото ми да пътува още петдесет години, а правнуците на рождбата да ми пишат, че поздравът ми безвъзвратно е закъснял, понеже прадядо им още преди няколко години умрял...

Нещо такова се случва и в съвременната наука, която с удоволствие твърди, че е проникнала в тайните на мирозданието и дори вече е заковала неоспоримата си догма, че всичко е започнало от един голям взрив. Само че в "Битие", Книгата на Началата, Бог не каза:

"Да гръмне големият взрив!", но:

"Да бъде светлина!"¹

Каквото и повече да напиша, сам се убеждавах, че физическото време стига до космични измерения, които са толкова по-огромни, колкото по-голяма е галактиката от нашата земя, и Вселената от нашата галактика.

Но аз сега нека отново да се върна на времето, за да разсъждавам върху тоталния парадокс, в който се оплита съвременната наука, опитвайки се да игнорира Бога, като Творец на Вселената, и като Създател на всичко.

Виждаш ли, братко мой, аз не искам да превръщам тази пророческа книга в учебник по физика, нито надълго и нашироко тук да говоря за теориите на Алберт Айнщайн, с които той научно доказва, че времето би се

---

¹ (Битие 1:3)

скъсило и протичало по-бавно, ако даден обект се движи със скорост, близка до скоростта на светлината. Защото този гениален евреин наистина направи революция във физиката и промени отдавна утвърдените научни догми, че времето е постоянна величина. А се оказва, че то може както да се забавя, така и да се забързва. Но точно тук искам да ти споделя за парадокса, който се получава, когато започне да се измерва времето. Защото учените признават, че времето съществува и се проявява, но никой не иска да се замисли, че за наблюдаването му е нужен разум и съзнателно усилие. Ние отчитаме времето, защото имаме разум да сложим начална и крайна точка между две или повече събития. Самите физични събития, като лишени от разум и съзнание, не могат да регистрират времето си, а само да се проявяват в него и чрез него. Става така, че времето касае не толкова събитията и физичните реалности, колкото техните наблюдатели. Но където има наблюдение и измерване на времето, там вече се е вмъкнал още един, освен физичният фактор, а именно – духовният. Защото времето се пречупва през нашето съзнание и през силата на разума да наблюдава, изучава и изпитва.

Какво излиза тогава в крайна сметка? Излиза това, че учените хем игнорират Бога, като Творец, хем се ползват от разума, даден им от Бога, за да изследват времето, но без да признават водещата роля на Твореца. И това наистина е последната и най-задънена улица на науката. Защото науката се опитва да бъде наблюдател и изследовател на физичните закони на Творението, без да отдава дължимата Слава на Твореца, Който ѝ е дал разум, за да прави съждения и заключения.

Но какво изобщо би било времето, ако няма разум, който да го наблюдава или уред, който да го отмерва? Може ли времето да се самоизмерва или самоизследва? Кой изобщо би го регистрирал или на кого то би послужило? И ако човек има разум, за да наблюдава времето във физическите творения и реалности, то колко по-съвършен и неизследим Разум е поставил във Вселената всяка галактика на мястото ѝ, всяка звезда в галактиката ѝ, всяка планета до звездата ѝ, като е заповядал на всички тях да се движат в определеното си време, с определената си

скорост и в определените си траектории? Колко по-велик и безпределен Разум заяви в древността на праведния Йов:

“Ти ли връзваш връзките на Плеядите, или развързваш въжетата на Ориона? Извеждаш ли Мазарот на времето му? Или управляваш Мечката с малките ѝ? Познаваш ли законите на небето? Установяваш ли неговото владичество върху земята?” ²

Колко по-велик и безпределен Разум заяви чрез пророка Си Исайя:

“И тъй, на кого ще Ме уподобите та да му бъде равен? казва Светият. Дигнете очите си нагоре та вижте: Кой е създал тия светила, и извежда множеството им с брой? Той ги вика всичките по име; чрез величието на силата Му, и понеже е мощен във власт, ни едно от тях не липсва...” ³

Можеш ли да си представиш всичко това, братко мой? Творец, Който е създал стотици милиарди галактики със стотици милиарди звезди да познава всяка от звездите Си и да я нарича по име? Надникни тогава в нищожните космически каталози на НАСА (Националната агенция за космически изследвания на САЩ) и виж по име ли там наричат звездите и галактиките или ги зачисляват под числа? И ако човек е немошен дори име да даде на това, което вижда през телескопа си, то за колко Всемогъщ и чрезмерно велик Творец трябва да говорим? И ако Бог е чрезмерно велик да изявява могъществото Си във Вселената, тъй щото космическите тела да изявяват **“вечната Му Сила и божественост”** ⁴, то колко по-фин, елегантен и непредсказуем е Творецът в микрокосмоса, на територията на атома и елементарните частици, които учените все още не могат да изброят, нито да уловят и изследват? Ако Творецът е велик да заповядва време, касаещо милиарди години, през които лъчи от светлина ще донесат до огледалото на телескопа Хъбъл информация за галактики от най-дълбокия космос, то колко по-велик е, когато заповядва на микрочастици да се появяват и изчезват за една хилядна част от секундата? Докога учените ще пръскат милиарди долари, за да строят гигантски ускорители за елементарни частици, та дано биха регистрирали присъствието на Бога,

---

² (Иов 38:31-33)

³ (Исаия 40:25-26)

⁴ (Римляни 1:20)

без да се замислят, че Той не ги чака в лабораториите или пред телескопите им, но хлопа на вратите на сърцата им, и иска да Му отворят с вяра? Докога физици и астрономи ще се впрягат да доказват възникването на Вселената от някакъв голям взрив, а няма никак да се замислят за реалният и страшен взрив, който преживява всяка душа, която след смъртта на тялото се е оказала вън от Божието Свято Присъствие? Ще упрекне ли тази душа Бога и Създателя, че не ѝ е дал достатъчно време, за да Го познае? Ще иска ли повторен кредит на време от Бога?

Времето, братко мой! Всичко, за което ти говоря тук, касае времето!

Без значение дали неговата продължителност ще бъде милиарди години или една милиардна част от секундата! Времето е заповяданото от Бога развитие в Творението в посока от минало към бъдеще. Развитие, което касае всички процеси, всички явления и всички събития - от пространството на елементарните частици до гигантските неизследими пространства на постоянно разширяващата се Вселена и разбягващите се една от друга космически галактики. Можем само да бъдем щастливи, че сме имали уникалния шанс да се намерим в Божието Творение не като неодушевена материя, но като високоорганизирана материя в човешки тела, на които е вдъхнат дъх от Дъха на Твореца, животворящ дух от Духа Му, който ни прави мислеци, разумни и наблюдаващи създания. Създания, които имат сърца, за да вярват в Бога, и разум, за да се наслаждават на величието на Твореца.

Аз ще те помоля да потърсиш всички уреди и пособия за измерване на времето. Започни с часовника, ако искаш. И не просто с часовника на твоята ръка, но със слънчевия часовник, който са използвали в древна Гърция. Той е бил така направен, че сянката на стрелката се е премествала с движението на слънцето по специално разчертана схема. Този часовник не се е пръкнал от само себе си. Измислен е от умен човек, тоест, това е творение на човешкия разум. Ако поискаш, смени слънчевия часовник с пясъчен, каквито често са се ползвали в древността. Той е представлявал две стъклени сфери свързани с тънък процеп, като в едната сфера има ситен пясък, а другата е празна. Така пясъчинките под въздействието на гравитацията са се изсипвали от едната сфера в другата,

за да се отброи изтичането на определено време. Този часовник също е творение на човешкия разум. Вземи часовниците, направени с пружини, зъбчати колела и махала, които изобилстват през последните пет века на земята и ще видиш, че зад всеки часовник стои по един добър майстор, който го е сглобил и направил да работи. Вземи, най-сетне и днешните модерни часовници, направени на основата на кварцовия кристал, който зареден с електричество пулсира с абсолютно точна последователност. И той също е творение на човешкия разум. Така непременно разбираш, че за наблюдаването и регистрирането на времето е необходим разумът, който произхожда от духа. И ако аз ти говоря за всичко това, то е, за да подготвя ума ти за едно друго разбиране на времето и за едно друго негово измерване, което не става с часовници или календари, но... с Река. И това е Реката на Живота, която тече в Небесния Ерусалим.

Нека още отсега да ти кажа, че това не е единствената Река, която да отговаря на единственото време в Творението, но е Божията Река, която изявява само Божието Време. А освен нея, Творецът е заповядал да текат и други реки, за които ще говоря в следващата книга, която ще напиша след тази, според изричното ми потвърждение от Господ Исус Христос. И тя ще се нарича **"Реките на Времето"**.

А сега, братко мой, като се изпълниш със Святия Дух, последвай Божия пророк в най-знаменателното и прекрасно докосване за духа и сърцето ти! Докосването от водите на Реката на Живота! Амин и Амин!

2. ВИДЕНИЕТО С ТАЙНИТЕ НА БОЖИЕТО ВРЕМЕ

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Няма по-голямо щастие за духовния човек от мига, когато Господ го прави да прогледне и стане очевиден на определени духовни реалности. Всъщност, самият ни духовен растеж в Христа Исуса е едно непрестанно проглеждане и усъвършенстване. Тъй щото моментното ни "виждане" на Небесните реалности винаги отговаря на духовната ни възраст в Святия Дух.

Аз съм напълно сигурен, че колкото до земното време, то едва ли бих могъл да дам на човеците нещо ново, което те да не знаят. В крайна сметка има достатъчно научна литература и всякакви изобилни източници, откъдето човек може да почерпи знание по въпроса за времето. Но когато стане дума за Божието Време, тогава нека всички човеци сложат смирени ръка на устните си. Защото Бог не е експонат от изложба, за да бъде разгледан, нито е предмет в лаборатория или ядрен ускорител, за да бъде изследван.

Бог е Творецът и Създателят! Той е Този, Който е създал всичко, и без Него не е създадено нищо от вече създаденото! Той е, Който ясно заявява за Себе Си:

"Вие сте Мои свидетели, казва Господ, и служителят Ми, когото избрах, за да Ме познаете и да повярвате в Мене, и да разберете, че съм Аз, - че преди Мене не е имало Бог, и подир Мене няма да има. Аз, Аз съм Господ; и освен Мене няма спасител. Аз възвестих, и спасих, и показах, когато не е имало между вас чужд Бог; затова вие сте Ми свидетели, казва Господ, че Аз съм Бог. Да, преди да е имало време, Аз съм..."⁵

Виждаш ли колко категорично Всемогъщият казва, че преди да е имало време, Той е? А откога има време? Не оттогава ли, откогато Господ създаде Небето и земята, тоест, духовния и материалния свят? Не оттогава ли, откогато Той заповяда развитие за всичко във Вселената? Сам би трябвало да си убеден, че Бог създаде времето заради Себе Си, за да

---

⁵ (Исаия 43:10-13)

определя началото и края на всичките Си творения. Възникването им и изчезването им. Лумването им и угасването им. Преобразуването им и изменението им. И Този, Същият Бог, имащ неизследимия Си Разум да ръководи Творението Си и внимателно да наблюдава всички възможни времена – от времето на атома и частиците му до времената на гигантските галактики, е вдъхнал искра от Разума Си и вътре в нас, защото ни е направил по Свой Образ и Подобие. За да забелязваме и ние времето на земята, на която сме се родили, и да се възхищаваме на безмълвния ход на вечните звезди, които нощем блещукат на небосвода.

И ето тук, братко мой, започваш да разбираш, че има нещо, което различава Бог и хората относно времето. И това нещо е Вечността. Защото Бог е Вечен и неизменен, а ние сме с тленни тела, които бързо се изменят. Бог наблюдава времето и не зависи от него, а ние се гмуркаме в реките на времената си и те бързо изтичат и ни отнасят. Докато се върнем при Бога – като духове, които трябва да дадат отчет за времето, през което са живели в тела на земята. И ако трябва всеки от нас да реши в сърцето си, че ще си изживее времето както си иска, а пък после да става каквото ще, то нищо не би ни различавало от животните без разум. Защото не бихме приели нито поука, нито поправление, нито увещание, нито насърчение. Но ако действително се замислим, че човешките времена сами по себе си са твърде слаби и суетни, то тогава непременно бихме потърсили Време, по-силно от нашето собствено. Време, което не просто ще запечата живота ни в себе си, но ще ни даде надежда за Вечността. И това е Божието Време, известно на Небето като Реката на Живота.

Виждаш ли, братко мой, в много книги аз писах с голяма ревност и дръзновение против дявола и богоненавистните му духове. Въртях против тях Пламения Меч на Божията Правда и изобличавах маските и хитростите им, с които погубват човешките души. Но сега ще ти кажа, че най-страшната същност на дявола, за която не си спомням да съм писал, е тази, че той обича да краде времето на хората и да го налива в собствените си времена, които Всемогъщият е допуснал той да има.

Можеш ли да си представиш това?

Можеш ли да проумееш, че същинската цел на лъжата е да се превърне в кражба? Защото всеки от нас има един едничък дар от Бога, който е своеобразен Небесен капитал. И този дар е времето! С раждането на човека му се дава и капиталът на времето. Без значение колко дълъг ще е този капитал, той е факт. Човек се ражда за да живее, а живее, защото има време, дадено му от Бог. И със самото даване на времето, Бог написва и послание в дълбочините на човешкото сърце, което гласи:

“Използвай времето, което съм ти дал, за да Ме намериш! Насочи малката река на собственото си време към могъщата Река на Моето Време, за да съхраниш духа си и да опазиш Закона на съвестта, която съм записал в сърцето ти!”

Ще стои ли дяволът със скръстени ръце, когато гледа малките реки на човешкото време или ще побърза да ги открадне и поквари? Разбира се, че ще направи второто. Той ще излъже човека и ще го примами в собствените си реки, за да прибави капиталът му от време към собствения си капитал. А това за съжаление се е случвало, случва се и ще продължи да се случва докато не настъпи Второто Пришествие на Господ Исус Христос, когато реките на дяволското време непременно ще пресъхнат. А тогава ще пресъхнат и онези човешки съдби, които са влели времената си в тях.

Аз наистина нося голяма скръб в сърцето си, и прекомерно огорчение в духа си, когато гледам как човеците разпиляват времето си. Те не искат да отидат в Божието Време, но предпочитат да прахосват дните си. Суетата ги поглъща и заблудата ги източва – ден след ден, седмица след седмица, година след година. И така – цял живот. А никой от тях не иска да се замисли, че в оня Свят Град, наречен Небесен Ерусалим, тече Реката на Живота. Никой не иска да проумее, че докато на тази земя все още се движи и излива Святият Дух, то Реката никак не е далече за никой от нас. Достатъчно е да се отвърнем от стария живот и да приемем Исус Христос за наш Спасител, Господ и Бог. Тогава Той непременно променя старото ни човешко време, и го привлича в Реката на Живота, за да плуваме със съдбите си в Неговото Време. А Неговото Време е по-могъщо от всички други времена. По-могъщо дори от цялата Вселена и от всички творения.

“Небето и земята ще преминат, но Моите думи няма да преминат...”⁶

Преминават само онези неща, на които им свършва времето. Така и на старото творение времето му свършва. И този свят ще изчезне, сякаш никога не е бил. Но Реката на Живота няма да премине, защото тя изявява Вечността на Бога и Вечният Живот на всички осветени Божии създания.

Разбираш ли сега с какво благоволение Господ иска днес да загърне сърцето ти? И да стоиш ли още в рекичката на малкото си човешко време, когато тя непременно е под прицела на дяволски реки, за които дори не ти е идвало на ум? И най-сетне – потвърди ли Святият Дух на сърцето ти, че този свят е сблъсък на две времена – Божието срещу дяволското? Защото както Бог иска хората да изживеят живота си за Него, така и дяволът иска хората да изживеят живота си за него.

На кого ти ще подариш времето си?

На кого ще дадеш още неизживените си дни под слънцето?

Ако ги подариш на дявола – той ще завлече душата ти при собствената си сетнина в огненото езеро! Ако ги дадеш на Исус – Той ще ти дари Себе Си! А това – Господ да ти дари Себе Си – значи да те направи участник на божественото естество! С възкресенско тяло – като Неговото! Със Святост и неизразима Слава – като Неговите! С Власт, Сила и Авторитет – като Неговите!

Отново прочети горенаписаните обещания и знай, че те ще се реализират само тогава, когато твоето време се влее в Божието Време, и вече не ти живееш, но Христос живее в тебе! Но ето затова във върха на пророческото си призвание и избиране Божият пророк ще ти дари най-дълбоката книга от Небесното Царство – пророческите видения за Реката на Живота. И след написаното дотук, аз моля Святият Дух да те въздигне в Божието Време и така да обнови ума ти, щото да разбереш всичко.

Аз все така стоях пред Реката на Живота, когато Господ започна да ми говори, като казваше:

“Слуго Мой! Нека сега двамата с теб да влезем сред водите на Божието Време. Защото искам именно оттук да свидетелстваш на

---

⁶ (Матей 24:35)

всичките Ми братя и сестри за тайните, които те не знаят, а трябва да научат от своя Господ...”

След тези Свои думи Исус ме възправи и хвана за ръка, като натопи нозете Си в Реката, а аз Го последвах. И ето, че в мига, когато водите потопиха собствените ми нозе, усетих необикновено Небесно напрежение в дъното на Реката. Сякаш че хиляди лъчи от Светлина започнаха да пронизват петите ми и да се качват нагоре по глезените ми. Чувството се засилваше все повече и повече, когато забелязах как цялата Река просия по протежението си, сякаш че могъщи слънчеви прожектори блеснаха от вътрешността на водите ѝ. Това ме накара силно да стисна ръката на моя Господ и да Го попитам:

“Какво става, скъпоценни мой Исусе? Защо Реката изведнъж се просвети, и неизброими лъчи заиграха отсрещ кристалните ѝ води?”

А тогава Господ ми отговори:

“Реката се просвети, защото Господарят на Времето пристъпи сред водите ѝ. Но ти сега гледай на знаменията, които ще се случат. Защото лъчите по цялото протежение на Реката ще се съберат в един-единствен светъл тунел, който ще я прониже от Началото до Края...”

Докато Исус ми говореше, знамението се случваше. И така пред сърцето ми се появи могъщ слънчев тунел, който се простираше към Престола на Бога нагоре, и към земните селения надолу. А тогава Господ ми заповяда, казвайки:

“Простри ръка, слуго Мой, та докосни огромния слънчев тунел, за да видиш какво ще се случи...”

С възлание протегнах ръката си, като докоснах тунела. А тогава собственото ми сърце се гмурна в Светлината му, тъй щото започнах да виждам хиляди осветени съдби на човеци, чиито сърца оставяха нишки от Божия Светлина по пътя си. Именно Светлината ги събираше в слънчевия тунел на Реката. В следващия миг Господ ме издърпа, като ме запита:

“Какво видя, Стефане?”

“О, Исусе!” – отговорих аз – “Видях хиляди съдби, събрани в тунела от Светлина. Всяко от сърцата на Твоите люде оставяше светла нишка по пътя

си. А самата нишка се завързваше и ставаше част от огромния тунел на Божието Време...”

“Точно така е! Наистина си видял Божието Време на земята, и Святият Дух, Който събира съдбите на Божиите чеда в Реката на Живота. Но Аз сега отново ти казвам да гледаш към Реката. Защото всред нея ще се яви ново знамение, каквото никога не си виждал...”

С вълнение загледах водите на Реката и тунела всред тях, когато на известно разстояние от мен и Господ отсрещ двата бряга на Реката се появиха два светкавични Меча, които простряха остриетата си един към друг. И когато остриетата им се докоснаха, мълния произлезе отсрещ тях и се спусна към тунела на Реката. Така от съприкосновението между съединените Мечове и тунела започнаха да проблясват искри от Божие Слово. И ставаше така, сякаш че мълнията от Мечовете разрязваше косо през средата тунела от Светлина, но той продължаваше да бъде цял. Нещо повече – мълнията започна бавно да се приближава към мен и Исус. Това ме накара удивен да Го попитам:

“Господи мой! Какво ми даваш да видя? Какви са тези Мечове, които се съединиха от бреговете на Реката, та започнаха с мълния да прорязват светлия тунел сред водите ѝ и да се приближават към нас?”

А Господ със съкровен Глас ми проговори, казвайки:

“Тия Мечове са Дъхът на Отца и Дъхът на Сина, които действат върху светлия тунел на Божието Време! А мълнията, която излезе отсрещ тях, е линията “сега”! С тази линия част от Реката на Живота се превръща в Минало, а другата ѝ част остава Бъдеще. Разбираш ли това, слуго Мой?”

Беше ми трудно да разбере и затова Исус отново проговори, като ми казваше:

“Реката на Живота е Божието Време! Тя извира от Престола на Бога и Отца, който е Краят в Бъдещето и стига до Сътворението, което е Началото в Миналото! Дъхът на Отца и Сина са Мечовете, тръгнали по протежението на Реката в посока от Минало към Бъдеще! И мълнията, с която те пресичат слънчевия тунел на

Времето, е линията "сега", от която се проявява Святият Дух. Тази линия е мястото, откъдето Отец и Синът диктуват на част от Времето да се превърне в Минало, а друга част да остава Бъдеще! Така линията се движи напред по Реката и ще се движи докато стигне до Престола на Отца, и до Края на Времето, когато Отец ще прекрати съществуването на старото небе и старата земя, за да даде на изкупените и осветените ново Небе, и нова Земя!"

Думите на моя Господ бяха толкова тежко знание, и толкова изобилие от Скрита Манна, щото аз останах без дъх докато Го слушах. И като погледнах с благоговение към Престола на Отец в Бъдещето, откъдето извираше Реката, едвам успях да попитам моя Господ:

"О, Исусе! Ти и Отец винаги ли сте там, в Бъдещето? И затова ли мълнията "сега" се приближава от Миналото към Бъдещето?"

Слушайки думите ми, Исус сърдечно се разсмя. А след това в Дух на Свято Посвещение ми проговори, като казваше:

"Още преди да бяхме създали каквото и да било, Аз и Отец Ми създадохме Реката на Живота, която е Божието Време. И като я разляхме от Началото до Края, провидяхме и предузнахме съдбите на всичко и всички. И точно тогава, когато Отец Ми възвести "Да бъде Светлина!" и нарече Светлината "Ден", по протежението на Божието Време тръгна линията "сега", за да разделя станалите във Времето неща от тия, които щяха да стават. И така тази линия "сега" премина през вековете и хилядолетията, като ѝ е останало още малко, за да стигне до Престола на Бога и Отца, когато ще се случи Обновлението на всичко. И на всички, които наистина искат да бъдат съвършено убедени, че Аз и Отец Ми гледаме от Бъдещето и Края, Аз отново ще проглася думите на Божия пророк:

"Помнете предишните неща от древността; защото Аз съм Бог, и няма друг; Аз съм Бог, и няма подобен на Мене, Който от началото изявявам края, и от древните времена нестаналите още неща, и казвам: Намерението Ми ще устои, и ще извърша всичко що Ми е угодно..."⁷

---

⁷ (Исаия 46:9-10)

Разбираш ли тези думи, слуго Мой?"

Можех ли да не разбирам, че в този миг духът ми се къпеше в думите на Всемогъщия и Свят Господ? Можех ли да не разбирам, че Той е Алфата и Омегата, Първият и Последният, Началото и Краят? Можех ли да не се наслаждавам на най-сладката и благословена Скрита Манна, която мощно просветляваше сърцето ми? Всичко това, което преживях от Гласа Господен, ме накара да Го прегърна и да Му кажа:

"О, Исусе! Аз мога само да бъда щастлив, че се намирам във водите на Твоето Време! Аз мога само да бъда блажен, че Ти Си видял целия ми живот за Тебе, и като Давид да кажа, че в Твоята Книга са били записани всичките ми дни, преди още да е съществувал дори един от тях!"

Господ ме погледна със слънчева усмивка, а след това каза:

"Не само ти, слуго Мой! Но и всички човеци, до които достигна Словото на Божия Пророчески Дух, а те го приеха с вяра! Защото ако предишните книги, които Аз и Отец Ми ти дадохме, бяха чудеса от Сион, то тази последната е чудо на чудесата! И сега ти казвам отново да гледаш към Реката на Живота, за да видиш тайните ѝ.

Виж онази част на тунела след линията "сега", която е Минало!

И знай от твоя Господ, че в слънчевия тунел на Миналото се запечатват само човеците, които са влезли в Живота на Човешкия Син, и собственият им живот е станал Живо Евангелие. Знай също, че всеки път, когато Аз ти давах да ходиш с Мен в Моето Евангелие, Аз потапах духа ти във Времето на Човешкия Син. И затова виденията ти станаха живи, защото се вдъхновиха от Истинския Живот на твоя Господ, а не от религиозните интерпретации на човешкия ум. Знай също, че всеки път, когато те връщах до Сътворението, до Едемската градина, и дори до Времената на всичките Божии пророци, Аз винаги те потапах в слънчевия тунел на Миналото! Знай още, че жителите на Небесния Ерусалим могат да се потапят във водите на Реката само в частта на нейното Минало и до линията "сега", защото след тази линия следва Бъдещето, което остава утаено и скрито в Божия Суверенитет!

Виж сега и онази част от тунела в Реката, която е Бъдеще! И знай от твоя Господ, че в слънчевия тунел на Бъдещето могат да влязат човеците, които изрично са посочени от Божия Суверенитет. А това са само слугите на Бога и Отца, сиреч, пророците на Сион!

Всеки път, когато ти давах да пророкуваш видения от бъднините, Аз те потапах в слънчевия тунел на Бъдещето. За да видиш грабването на Църквата Ми, Второто Ми Пришествие, съдебните процеси от времето на Милениума и дори Денят на Страшния Съд! Стигнах с теб дори до там, че оттатък Престола на Отца, откъдето започва новото Небе и новата Земя, ти дадох да се потопиш и в Реката на Новото Време, което ще настъпи след Деня на Страшния Съд, когато ще настъпи Обновлението на всичко!

Е, слуго Мой! Виж най-сетне и мълнията "сега", която е моментното действие на Божието Време, както на Небето, така и на земята! Винаги, когато дойда към сърцето ти, Аз идвам със Святия Си Дух от мълнията "сега", за да те водя – било напред или назад в Божието Време. Но знай също, че многократно Господ ти даде да пророкуваш и от самата мълния. Това се случи при книгите за "Тъмната сянка на човекоубиеца", както и при книгата "Ерихон", когато Господ действаше в моментното водителство на пророка Си!

И за свидетелство на Църквата Ми запиши думите, които ти казвам, защото са твърде съдбоносни:

Всеки път, когато съедините времето си с Божието Време в линията "сега" вие ще преживявате Рема от Бога и директното водителство на Святия Дух от Божия Престол!

А колкото до още по-дълбоките тайни на Божието Време, то повелявам на всички, в които пребъдва Святият Дух, да Ме последват в следващите твърде знаменателни видения, които ще дам на пророка Си. Защото това са най-дълбоките глътки на Скритата Манна, които Господ дава на победителите Си!

Аз, Алфата и Омегата, Началото и Краят, Първият и Последният, все още говоря и не млъквам!"

3. ВИДЕНИЕТО С НОВОНАЧАЛИЕТО И БЕЗКРАЯ

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Аз съм сигурен, че ти многократно ще се връщаш и препрочиташ виденията от Реката на Живота. За да ги осмислиш и напълно да покориш живота си на Божието Време. Защото ако ние като човеци на земята имаме своето минало, настояще и бъдеще, то и Бог ги има на небесата. И ако усещаме как нашата линия "сега" неусетно пори рекичката на личното ни време и всеки миг регистрираме допира между миналото и бъдещето, то колко по-величествена ще е Реката на Живота, която извира от Престола на Бога?

Аз съм искрено възхитен, че нашият Господ ни чака в Бъдещето. И за първи път започвам да проумявам, че Бог наистина извира Времето от Себе Си и прибира Времето в Себе Си, както е записано в "Еклесиаст", че Той издирва отново онова, което е било оттласнато. В крайна сметка помисли колко точни и навременни са били думите на Апостол Павел:

"Не знаете ли, че които тичат на игрището, всички тичат, а само един получава наградата? Така тичайте, щото да я получите. И всеки, който се подвизава, се въздържа от всичко. Те вършат това за да получат тленен венец, а ние нетленен..."⁸

Може би знаеш, че тези дни има олимпиада в Пекин. И там земни атлети тичат на земен стадион, за да си получат земните награди. И сега забележи, че и при тях времето е от голямо значение. Защото след старта на състезанието хронометърът започва да отброява за какво време те ще пробягат разстоянието, което им е определено. И ето тук можеш да проумееш разликата между човешкото време и Божието Време. Защото земните спортисти се състезават, за да скъсяват времето на пробяга си, гонейки рекорди, а Небесните състезатели се състезават, за да увеличават Времето на Бога в живота си. Разбираш ли това? Проумяваш ли го? Земният спортист вдига медала си и развява тленния си венец, като казва:

"Аз подобрих световния рекорд и пробягах разстоянието за най-късо време!"

---

⁸ (1 Коринтяни 9:24-25)

Небесният състезател ще финишира в Сион. И там Господ ще сложи на главата му Венеца на Правдата, като го похвали пред всичките Светии, казвайки:

“Този Мой брат пробяга разстоянието за най-дълго Време! Докато други бяха капчици или вадички от Моето Време, той беше поток! Докато другите напоиха един или двама, той напои цяло поколение! Докато другите Ми посветиха пет или десет години от живота си, той Ми посвети целия си живот и така направи Реката на Живота още по-пълноводна!”

Стават ли ти ясни Божиите думи, любезни мой приятелю? Разбираш ли най-сетне, че Бог не се вълнува дали бързаш или се бавиш във Времето Му, но дали постоянно си в него? Защото има такива, които тръгват да тичат като спринтьори, но завършват безславно като богоотстъпници. Но има и други, които бягат като маратонци, за да се увенчаят в Христовата Слава. Аз пак ще повторя знаменателните думи на Апостол Павел:

“Не знаете ли, че, които тичат на игрището, всички тичат, а само един получава наградата? Така тичайте, щото да я получите...”

“Но как да тичам, братко?” – ще попиташ ти. А аз ще ти отговоря с долните няколко изречения:

Не тичай прекалено бързо, защото ще рухнеш! Не тичай прекалено бавно, защото ще заспиш! Тичай постоянно и Божието благоволение непременно ще съпътства живота ти! Виж, най-сетне, с какво е превъзходен един поток на Божието Време! Първо – с усърдието си! Второ – с постоянството си! Трето – с неизменността си! Четвърто – с постоянно нарастващата му Сила, свързана със Святия Дух!

Нима Божият слуга преди четиринадесет години е бил нещо повече от една търкулната капчица в Реката на Живота? Но ето, че Исус е започнал да го употребява във Времето Си. И първите написани книги са превърнали капчицата във вадичка! А после вадичката се е превърнала в лекоструен ручей. А години по-късно ручейът все повече е заприличвал на поток. И днес потокът тече мощно в точно определеното му поприще в Божието Време. Защо тече? Ами защото е станал съдбоносен не само за себе си, но за мнозина Божии чедра. И защото чрез свидетелствата му много сърца са

влезли в Реката на Живота – осветени, посветени и просветени. Не ти пиша всичко това, за да се хваля, но за да си придобиеш мъдрост и да не изпадаш в малодушие и отчаяние. Понеже у Бога има време за всяко нещо. Колко повече – за съдбата ти, която Той е силен да превърне в поток. Защото, ако се замислиш, всичките старовременни пророци днес са на почит в Небето и в Съвета на Светиите. Те вече не могат да бъдат потоци на земята, защото времето им е отдавна свършило. Но пак Бог е силен да ги държи като потоци в Реката на Живота. Защото всеки път, когато един човек на земята отвори Библията и започне да чете пророк Исая, потокът на Божия слуга просветлява в Реката на Живота и Бог върши съдба именно чрез свидетелствата му. Всеки път, когато някой реши да прочете посланията на Апостол Павел и да проповядва на Христовата Църква, ползвайки тях, потокът на Христовия Апостол просветлява в Реката на Живота и Святият Дух върши съдба именно чрез неговите свидетелства. Но ако потоците в Божието Време са толкова чудесни и могъщи, то какво да кажа за Господарят на Времето – Исус Христос? Какво да кажа за моя прославен Господ, Който е Дървото на Живота, Кое то расте от двете страни на Реката, а листата Му служат за изцеление на народите? И колко ли дълбоки ще са тайните свързани с измеренията на Божието Време, на които свидетел е именно Божият Син? Аз няма да ти отговоря на тези въпроси, защото Единственият, Който може да им отговори, е моят Господ и Бог. Затова нека отново да те пренеса духом до Реката на Живота, където аз продължавах да пребъдвам до Исус. Ето думите, които Той ми проговори, преди да ме направи свидетел на най-дълбоките Си тайни:

“Как мислиш, пророко Господен? Какво е имал на предвид слугата Ми Йоан, та да запише в “Откровението” думите:

“И от двете страни на реката имаше дърво на живот, което раждаше плод дванадесет пъти, като даваше плод всеки месец; и листата на дърветата бяха за изцеление на народите...”⁹

Как може едно Дърво на Живот да стои от двете страни на Реката? Не е ли нормално едно дърво да си стои от едната страна?

---

⁹ (Откровение 22:2)

И защо Йоан започва стиха си с "Дърво на Живот", а го завършва с "листата на Дърветата"?"

Мъдростта във въпросите на Исус беше твърде голяма, за да мога веднага да Му отговоря. Ето защо, дълго мислил върху думите Му, аз отговорих, казвайки:

"Исусе! Първото впечатление от прочитането на Йоановите думи е такова, щото човек си представя как от двата бряга на Реката на Живота расте Дърво на Живот. И след това никак не му е трудно да приеме, че листата на Дърветата служат за изцеление на народите. Но аз си мисля, че едва ли този прочит е мъдрият. Защото Йоан не употребява за Реката думата "бряг", но **"страна"**. А страната, за разлика от брега, може да послужи не само за измерване на лявата и дясната част, но за Началото и Края на Реката..."

Исус се усмихна на думите ми и в погледа на очите Му прочетох дълбокото Му удовлетворение. Тогава Той отново ми проговори, като каза:

"Размислил си мъдро върху въпросите Ми! Защото наистина двете страни на Реката не касаят бреговете ѝ, но Началото и Краят. И ако Аз съм Дървото на Живота, Кое то расте в Началото и в Края на Реката, то тогава не трябва ли Дървото в Началото да се приближи до Дървото в Края. Не нарекох ли Себе Си Първият и Последният, Алфата и Омегата, Началото и Краят?"

"Да, Исусе! Ти се нарече именно така, за да ни покажеш, че Си Господарят на Времето!"

Тук Господ отново ме попита, казвайки:

"Ако Отец даде на Сина всяка власт на Небето и земята и Го възкреси от мъртвите, за да живее вечно, то намира ли Вечността съгласие с Името Ми, че съм Първият и Последният, Алфата и Омегата, Началото и Краят? Където има Начало и Край, там има ли Вечност? И може ли да има Вечност, когато Краят ограничава Началото?"

Въпросите на Исус бяха пълни с толкова тежко помазание, щото аз коленичих във водите пред коленете Му, като Му казвах:

“О, Спасителю мой! Ти не може да имаш Край! Ти би трябвало да имаш ново Име, което напълно да съответства на Вечността, която Отец е подарил на Теб и Църквата!”

В отговор на искрените ми думи Спасителят погали главата ми. А след това със съкровен Глас ми проговори, като казваше:

“Аз наистина имам ново Име, което давам на възлюбените Си! И нека това не е чудно за теб, защото в “Откровението” ясно съм казал:

“Който победи, ще го направя стълб в храма на Моя Бог; отгдето няма вече да излезе вън; и ще напиша на него името на Моя Бог, и името на града на Моя Бог, новия Ерусалим, който слиза от небето от Моя Бог; ще напиша и Моето ново име...”¹⁰

И ето, слуго Мой! Днес и сега, в това видение и в тази Свята пророческа книга Аз ще напиша новото Си Име в сърцето ти! Защото твоят Господ е Първият и Последният, Началото и Краят, и Алфа и Омега само до мига на Обновлението! Но когато този миг настъпи, и Отец Ми изрече от Престола Си:

“Ето, подновявам всичко!”

...то от този миг нататък твоят Господ вече няма да е Началото и Краят, но **НОВОНАЧАЛИЕТО** и **БЕЗКРАЯТ!** Защото където има Начало и Край, там има Творение, предадено на немощ и тление! И където има Първи и Последен, там има изпълване от число на изкупени и спасени! И където има Алфа и Омега – там има прочит от Съдията и от Словото Му, което съди в Края на Времето.

Но където има **НОВОНАЧАЛИЕ** и **БЕЗКРАЙ** – там има ново Небе и нова Земя, в които да царува Вечна Правда!

И сега Дървото на Живота, което е в Началото на Реката, непременно ще преплува по водите ѝ до Края на Реката! За да види цялата Ми Църква тайните, свързани с измеренията на Божието Време! А ти, слуго Мой, последвай твоя Господ! И запиши на книга всичко, което ще ти се открие!”

---

¹⁰ (Откровение 3:12)

Братко мой! Верни ми приятелю! Думите са слаби, за да опишат чудото, което се случи в сърцето ми, когато Исус ми изговори Своето ново Име! Това беше най-прекрасният и пречуден миг в живота ми. Смисълът на това, че съм жив, и че съм Негов! Всички удари на сърцето ми и всеки дъх от устните ми бяха стигнали до предела на Христовата божественост, и до слънчевата врата на една неизразима Вечност.

Моят Господ е НОВОНАЧАЛИЕТО и БЕЗКРАЯТ!

Той е Съвършената и Свята надежда в сърцето ми, че когато старият свят избледнее и се разсее като мъгла, то след изтлението ми духът ми ще се въздигне с Христос в едно Ново Начало, което няма да има край. При едно Дърво на Вечен Живот, Чиито листа повече няма да изцеляват, понеже няма да има нищо болно, което да има нужда от лек, нито поразено, та да търси цар! При едно Дърво на Живот, Коего ще простре клоните Си, за да ги превърне в слънчеви и безпределни поколения от щастливи Божии създания, които ще населяват чудната скиния на Бога и Отца, и ще хвалят и въздигат Новото Христово Име от род в род, и от век на век!

Ето, че Господ ме прегърна със силните Си ръце, тъй щото двамата с Него преминахме по целия тунел от Светлина през Реката на Живота, докато стигнахме в Началото на Реката, сиреч, в най-крайното място на Миналото, което щеше да тръгне към Бъдещето. А там Исус отново започна да ми говори, като казваше:

“Запомни, слуго Мой, че три са измеренията на Божието Време, с които Дървото в Началото на Реката ще стигне до Дървото в Края. И тези три измерения са Денят, Часът и Мигът. Денят, Часът и Мигът ще се случат шесткратно в Реката на Живота. А след седмото случване на Деня ще настъпи Обновлението на всичко. Затова нека сега започнем да плуваме през Реката, за да видиш съдбоносните периоди на Деня, Часа и Мига...”

След тези думи на Исус, ние заплувахме през водите на Божието Време.

4. ВИДЕНИЯТА СЪС СЪДБОНОСНИТЕ ПЕРИОДИ В РЕКАТА НА ЖИВОТА

ПЪРВИЯТ ПЕРИОД НА БОЖИЕТО ВРЕМЕ:

Денят на Хвалението, Часът на бунта и Мигът на падението

В едно с думите на моя Господ линията **“сега”** започна да се движи от Миналото към Бъдещето, а аз видях как Святият Дух се яви като Ден и изпълни цялото Небе с хваление и преклонение пред Бога и Отца! И Денница, синът на Огъня и Светлината, беше херувимът, помазан от Святия, за да засенява от Божия Хълм Сион и да изпълва с химни и псалтири сърцата на Небесните създания.

Но Денят скоро се смени с Час. И в Часа стана така, че Денница се изврати в мъдростта си, тъй щото си направи опашка от ангели-поклонници, като обърна помазанието си в гнусна пресметливост и бунт против Всемогъщия Йеова. А тогава Отец в Пламения Си Гняв прекрати Часа и го превърна в Миг. Така в миг на око бунтовният херувим беше изхвърлен от Небето на земята с една трета от Небесните ангели, които не опазиха достойнството и Святостта си.

С това знамение приключи първият от периодите на Деня, Часа и Мига. А аз продължавах да плувам с Исус през водите на Божието Време.

ВТОРИЯТ ПЕРИОД НА БОЖИЕТО ВРЕМЕ:

Денят на Благодатта, Часът на изкушението и Мигът на грехопадението

Пред сърцето ми вече се проявяваше вторият от периодите на Деня, Часа и Мига. И аз видях как Святият Дух се яви като Ден и изпълни с благодатни плодове Едемската градина, в която ходеха Божиите създания Адам и Ева. Но ето, че Денят скоро отстъпи мястото си на Часа. А в самия Час змията пропълзя в градината и изкуси Ева с плода от Дървото за познаване на Добро и Зло. А жената, вкусила плода, подлъга и Адам, та и той яде с нея. И така, съгрешили и голи, те се криеха в Часа между градинските дървета, където ги настигна и Божието изобличение. Тогава дойде и времето на Мига, когато Господ изгони първите човеци от Едем, като постави херувими на изток, за да пазят пътя към Дървото на Живота. Беше приключил и вторият от периодите на Деня, Часа и Мига, а във водите на Реката вече се виждаше третият...

ТРЕТИЯТ ПЕРИОД НА БОЖИЕТО ВРЕМЕ:

Денят на Пророците, Часът на Ангелското Благовестие и Мигът на Рождението

В този трети период Святият Дух отново се яви като Ден и започна да изпълва старозаветните Пророци по земята, които пророкуваха за Господ Исус Христос.

А когато Денят премина, дойде времето на Часа.

И ето, че Часът слезе с Архангел Гавриил, който благовести на Мария, че е непразна от Святия Дух, а друг ангел Господен прошепна на Йосиф насън да не се бои да приеме Мария за своя жена. А когато Часът премина, дойде времето на Мига. Той бе придружен със знамението на Витлеемската звезда, и с Божии ангели, които благовестяваха на овчарите по полето раждането на Младенеца и Спасителя на света. Така приключи третият от периодите на Деня, Часа и Мига. А аз продължавах да плувам с Исус във водите на Божието Време, където вече започваше четвъртият период.

ЧЕТВЪРТИЯТ ПЕРИОД НА БОЖИЕТО ВРЕМЕ:

Денят на Благовестителя, Часът на Разпнатия и Мигът на Възкръсналия

Денят отново започна със Святият Дух, Който слезе като Бял Гълъб върху рамената на Човешкия Син, Който се кръщаваше от Йоан Кръстителя във водите на река Йордан. Така Денят продължаваше мощно да свети в пътя на Исус, Който проповядваше всред Израил Небесното Царство на Бога и Отца!

Но ето, че дойде скръбното Време на Часа, когато Исус изпи Чашата Си в Гетсимания, а след това беше предаден от Юда Искаротски на стражата на първосвещениците и причислен към престъпниците. Там Господ Сам изяви Часа, като казваше:

“Когато бях всеки ден с вас в храма, не простряхте ръце против Мене. Но сега е вашият час и на властта на тъмнината...”¹¹

А Часът ставаше все по-скръбен, защото Исус вече беше поруган и бичуван от римляните, и трънен венец беше сплетен върху Главата Му.

И Часът вече ставаше чудовищен в злината си, понеже Исус беше разпнат на Кръста, и Кръвта се стичаше от прободените Му ръце и нозе.

Но ето, че Часът свърши, за да дойде Мигът. И Мигът започна със слизането на Господ в тъмницата, където Той проповядва и на мъртвите, като въздигна в Светлината на Духа мнозина от тях!

И Мигът продължаваше, когато в ослепителна Светлина и Благодат от Отца Исус възкръсна в Тялото Си, а ангели, пратени от Сион, възвестиха Възкресението Му! И Мигът все още продължаваше, понеже Господ се явяваше на Своите Си, докато накрая се въздигна от тях на Галилейския Хълм и се скри в Облака на Божията Слава, която Го въздигна до Небесния Ерусалим. Така и четвъртият период на Деня, Часа и Мига приключи. А моят Господ вече ме водеше през Божието Време в петия период.

---

¹¹ (Лука 22:53)

ПЕТИЯТ ПЕРИОД НА БОЖИЕТО ВРЕМЕ:

Денят на Апостолите, Часът на Пророците и Мигът на Грабването

Денят в този пети период отново започна със Святия Дух, Който се изля на Петдесетница върху Христовите Апостоли. И Денят мощно просвети земята, тъй щото Благовестието Исус Христово покоряваше света, а Божиите Апостоли утвърждаваха Църквата като се превръщаха в мощни потоци на Божието Време.

Но ето, че Денят свърши и се яви Часът. А в него светът вече се виждаше в последните си години, помрачен от човешки и демонични религии. И отново Святия Дух започна да действа в Часа чрез пратените от Отца и Сина Слуги и Пророци по земята. Бидейки могъщи и прелели потоци на Божието Време – те се сблъскаха с реките на дяволското време, които се опитаха да ги отклонят, омърсят или погълнат. Но понеже не успяваха, злите реки подеждваха в сърцата на всичките богоотстъпници, тъй щото Божиите Пророци бяха безсрамно похулвани и оклеветявани от нечестивите, а делата на Божиите светила бяха проклинани и заклеймявани като лъжа и заблуда. И при все, че водени от мълнията на Святия Дух, пророците викаха в Часа:

“Ето, Младоженецът иде! Ставайте да Го посрещнете!”

...пак само малцина Звани, Избрани и Верни, уподобени на пет разумни девици, приеха свидетелствата им, и запалиха светилниците си. Часът вече беше на път да приключи, понеже девиците преминаха през Вратата Христос, а последният от слугите я заключи с Ключа на Давид.

Така, с приключването на Часа, дойде Времето на Мига! Защото настъпи Грабването на Църквата в миг на око, и Господ я въздигна в Славата Си на небесата, като се венча с нея пред Святия Олтар на Бога и Отца! Така и Мигът приключи сред водите на Божието Време. Беше приключил и петият период на Деня, Часа и Мига. За да дойде шестият...

ШЕСТИЯТ ПЕРИОД НА БОЖИЕТО ВРЕМЕ:

Денят на Милениума, Часът на Войната и Мигът на Гнева

В този славен период Денят вече идваше с Второто Пришествие на Господ Исус Христос, Чиито войски разбиха и изтребиха войските на звяра на мястото, наречено Армагедон. И един Божий ангел изля чашата си върху най-голямата река на дяволското време, наречена Ефрат, тъй щото водите ѝ пресъхнаха. И друг Божий ангел взе една голяма верига, та върза старовременната змия, която е дявол и Сатана, като я хвърли в бездната и запечата над нея, за да не мами вече народите, а Сам Военачалникът на Небесната войска хвърли в огненото езеро човека-Антихрист и лъжепророка, който беше въздигнал великата блудница на света.

И възцари се Господ Исус Христос със Светиите Си на земята, тъй щото в Божието Време отекна блестящата мълния на Милениума. През тоя Ден, продължил хиляда години, Исус и Божиите съдии извършиха върху падналите демони написания Съд. И така Денят вече свършваше, и идваше отново Времето на Часа. А когато Часът се яви, дяволът отново беше пуснат от бездната, за да мами народите, имайки съдействието на два страшни паднали ангела, Гога и Магога.

И отново Часът беше станал черен и страшен. Защото измамани от Сатана чрез Гога и Магога, народите наобиколиха обичния Град на Христос и Светиите, искайки да го поразят и изтрият от лицето на земята. Но нечестивите не бяха разбрали, нито видели, че от мълнията **“сега”** на Божието Време ги наблюдават Святите Зеници на Бог Отец. И Той, Всемогъщият, като се разгневи и разлюти в Яростния Си Гняв, прекрати действието на Часа, и заповяда Мига.

А Мигът слезе като Пламенен и пояждащ Гняв върху последния род на нечестивите. И небесните сили се разклатиха, понеже старото творение беше стигнало до Края си. Така Отец въздигна Небесния Ерусалим в десницата Си, а с нажежените стихии в левицата Си въздаде на стария свят, като унищожи земята, и всичко, що се е вършило в нея. И от онази Слънчева система бяха останали само огнено-изпепеляващото Слънце и

Венера, която още от началото на Милениума бе определена за вечен дом на нечестивите, и огнено езеро за наказанието им.

А когато Мигът се изчерпа, дойде за седми път Денят...

ПОСЛЕДНИЯТ ПЕРИОД НА БОЖИЕТО ВРЕМЕ:

Денят на Страшния Съд

В този Ден на Страшния Съд Святият Дух заблестя от престолите на всичките Божии съдии и от Трона на Вечния Съдия, за да се сбъдне писаното, че Словото Божие щеше да съди всички в последния Ден. И в този Ден мъртвите бяха съдени по делата си според написаното в книгите. И едни се намериха оправдани и спасени за Вечността, а други намериха сетнината си в огненото езеро...

НОВОНАЧАЛИЕТО И БЕЗКРАЯТ

(Или за Вечността на Обновлението)

Докато още плувах с моя Господ през водите на Реката, аз не бях усетил, че тя беше стигнала до Божия Престол и до самия Извор на Божието Сърце. А тогава Исус с твърде развълнуван Глас ми проговори, като казваше:

“Слуго Мой! С никой от слугите Си Господ не е плувал през цялата Река на Времето, както направих с теб. И на никой не съм показвал знаменията на Деня, Часа и Мига, както ги показах на теб. И ето, Стефане! Тук, пред Престола на Моя Свят и Всемогъщ Отец се случва чудото на Обновлението. Защото когато Началото докосне Края, Първият докосне Последният, и Алфата докосне Омегата, то тогава Отец Ми е готов да подари Дървото на Живота – като Вечност за всичките Му Звани, Избрани и Верни чеда!

И от този миг пред Божия Престол Реката на Живота започва да тече във Вечността на Обновлението! С ново Небе и нова Земя, в които ще царува Вечна Правда! И с участници на божественото естество, които ще имат в сърцата си написано Моето ново Име!

Аз съм НОВОНАЧАЛИЕТО и БЕЗКРАЯТ! И Мои ще бъдат всички, които до Времето на Обновлението Ме познаваха като Алфата и Омегата, като Първият и Последният, като Началото и Краят!

Аз, НОВОНАЧАЛИЕТО и БЕЗКРАЯТ, дадох най-дълбоката книга на пророка Си! Аз написах новото Си име в сърцето му! И ще го напиша в сърцата на всички, които Ми подариха времето на живота си, за да бъдат част от Реката на Живота!

Аз изговорих най-святата книга на Сион!

Аз я изрекох!”